

Poldernimf

Zomerspecial

Jaargang 21
Nummer 2

De Poldervlieg
Vliegvis vereniging

Redactie en Bestuur

Eenentwintigste jaargang, nummer 2, jaar 2011

Huisorgaan van de Poldervlieg
Vliegvisvereniging in St.Pancras en omgeving
Homepage: <http://www.poldervlieg.com>

Redactie:

Bart de Steenhuijsen Piters
Ruard Janssen
Frits van Merkenstein
Dirk Barendregt
Martin Kuller
Jelke Boersma

Fotografie:

R Janssen
Bart de Steenhuijsen Piters
H Wauters
e.a

Technische realisatie:

Martin Kuller

Redactie-adres:

Bart de Steenhuijsen Piters
b.d.steenhuijsen.piters@kit.nl

Bestuur van de Poldervlieg:

Willem Gravemaker (voorzitter)	072-5641696
Din van Nieuwenhuizen (secretaris)	06-54261327
Ferry Hoogakker (penningmeester)	06-55795250

Secretariaat:

Din van Nieuwenhuizen
Zuidje 15
1636 XB Schermerhorn
d.a.vannieuwenhuizen@gmail.com

De redactie en het bestuur zijn niet verantwoordelijk voor de inhoud van dit blad. De redactie behoudt zich het recht voor artikelen en bijdragen in te korten.

Inhoud

- 1 Tussen vlieg en netje.
- 2 Vliegvisser in de Eifel.
- 3 Zeeforel in Denemarken.
- 4 Grote voorn in de zomer
- 5 De tip van.....Fred Vet
- 6 Zalmvisser in Schotland.
- 7 Wat je van ver haalt is lekker

Tussen Vlieg en Netje

Naar een taxonomie van imitatievliegen?

Laatst wilde ik mijn geheugen weer eens opfrissen hoe je een mooie Black Gnat maakt. Googlen op het internet gaf me een goed resultaat met veel suggesties voor patronen. Het viel me op dat die patronen sterk van elkaar verschilden. Sommige Black Gnats hebben vleugels, anderen hebben een staartje, weer anderen hebben geen van beiden maar wel een rode torso. Blijkbaar bestaat er een grote biodiversiteit aan Black Gnats. De vraag die me sindsdien bezig houdt, is: wat maakt dan een Black Gnat tot een Black Gnat? Is elke vlieg met een zwarte hackle een Black Gnat? Die vraag kan ik meteen ontkennend beantwoorden. Als ik google op Red Tag of Palmer valt me hetzelfde fenomeen op: het is me niet altijd duidelijk dat de patronen die gepresenteerd worden, wel onder de naam vallen die ze dragen. Is de variatie soms niet groter dan de overeenkomst? Wie bepaalt dat een imitatievlieg een naam krijgt? En zijn er variaties – zoals de Hans Klinkhamer Special - die zo vaak nagemaakt zijn, dat ze een imitatievlieg op zich zijn geworden? Met andere woorden: is de wereld van de imitatievliegen een chaos geworden die om ordening vraagt?

In 1735 publiceerde Carl Linnaeus zijn beroemde werk *Systema Naturae* waarin hij de levende natuur beschreef en indeelde. Een opzienbarend aspect van Linnaeus' werk was dat hij voor het indelen van planten uitging van kenmerken van de geslachtsorganen. In die tijd was het nog een relatief nieuw gegeven dat planten geslachtsorganen hadden. Bovendien was het spreken over seksualiteit een groot taboe. Nu wil ik hier niet pleiten om imitatievliegen naar de kenmerken van hun geslachtsorganen in te delen, maar het toepassen van goed gedefinieerde kenmerken lijkt me wel nodig als we tot ordening willen komen. In de zoölogie gaf Linnaeus een wetenschappelijke naam in twee delen aan genus en soort. Zo onderscheidde hij *Felis domesticus* – de huiskat – van *Felis concolor* – de poema. In sommige gevallen bestaan er ondersoorten, bijvoorbeeld met verschillende kleuren die in andere

verspreidingsgebieden voorkomen. Zo heet de Siberische tijger *Panthera tigris altaica* die zich overtuigend onderscheidt van andere ondersoorten.

Als een Black Gnat na jarenlange toepassing in Nederland een vast patroon krijgt, zou dit moeten leiden tot aanpassing van de naam. Zo kom je dan bijvoorbeeld bij een Black Gnat hollandia. Een Blackie die aangepast is door Cor en die het zo goed doet in de Alkmaarse grachten dat hij door velen wordt geïmiteerd, kan dan volgens deze systematiek een Blackie Cluft worden gedoopt. Komen we zo bij een werkbare taxonomie van imitatievliegen? Ik stelde de vraag aan mijn redactie en kreeg van Ruard het volgende antwoord:

Over het algemeen worden vliegen genoemd naar de vlieg die zij imiteren, maar er zijn ook veel vliegen die niet de bedoeling hebben om een echt insect te imiteren maar die veel meer een nabootsing zijn van een groep vliegen of die alleen bedoeld zijn om agressie op te wekken. Als we de Black Gnat hollandia willen hebben, zullen we eerst moeten bepalen wat een Black Gnat is. Ik denk dat we een systeem kunnen maken op grond van de historie: wie ontwierp voor het eerst een vlieg die de bedoeling had een zwart insect na te bootsen en ook de bedoeling had om die vlieg droog aan te bieden. Wat zijn dan de essentiële kenmerken van die vlieg en wanneer

noemen we een zwart vliegje nog een Black Gnat. Weliswaar kan er enige variatie zijn, maar de overeenkomst met die oorspronkelijke vlieg moet groot zijn. Waller Hills geeft de oorspronkelijke ontwerper van de vlieg – een heer genaamd Cotton - en gaat dan verder: ‘The fly has three characteristics: a small body, transparent wings and, in the male, particularly short ones’. Cotton heeft een lijf van ‘the down of a black water dog or of a young coot’. Ik zou zelf toevoegen dat het lijf zwart moet zijn en dat de vlieg voorzien is van een zwarte hackle. De Black Gnat van Halford heeft een lijf van een zwarte quill en vleugels van ‘the palest starling’. Je kunt nu alle vliegen die variaties zijn van de Black Gnat van Cotton in kaart brengen en krijgt dan Black Gnat Halford en Black Gnat Skues. Een goed begin om met naamgeving te beginnen is ‘A history of fly fishing for trout’ van John Waller Hills.

Rest ons de vraag of er een orgaan moet komen om deze systematiek te introduceren. Een Nederlandse Commissie voor de Nomenclatuur van Imitatievliegen? Gezien het feit dat de meeste vliegvissers van anarchistische en vrijdenkende aard zijn, lijkt me de kans van slagen van zo’n formeel orgaan nihil. Dan houden we het maar bij zelfregulering, zoals het altijd is geweest.

Bart

Vliegvissern in de Eifel, deel II: gekyllhaald

Ken je dat gevoel wanneer je 's ochtends om 04.30 uit je bed stapt, klaar voor een lang weekend vissen? Snel want ik wil niet te laat zijn, en zorgvuldig want ik wil niets vergeten. Gehaast trek ik mijn kleren aan en loop nog even langs de paklijst. Ik check het aantal tassen en zet ze in de auto. De broodjes waren de avond tevoren al gesmeerd. Nu de koffie nog en dan kunnen we gaan. Ik hoor de Renault van Jacob de straat in rijden en we laden ook zijn spullen in mijn wagen. Een paar minuten later staan we voor het huis van Ruard en laden we ook zijn tassen en hengels in de Caddy. Het is 05.15 en op dit vroege uur fluistert de tomtom van Jacob ons de route in het oor.

Met z'n drieën vertrekken wij richting de Eifel. We hadden het plan om met vier man te gaan vissen op stromend water, maar helaas is Bart door persoonlijke omstandigheden verhinderd. In het artikel in de vorige poldernimf heb ik verslag gedaan van onze voorbereidingen. Door die voorbereidingen was de vliegendoos goed gevuld en naar later zal blijken waren de juiste vliegen in voldoende mate aanwezig. Ondanks de goede voorbereidingen waren er in de auto onderweg nog voldoende vliegvisonderwerpen te bespreken. Van splitcane hengelbouw tot het zelf prepareren van bindmateriaal, zoals een aangereden vogel strippen. Je hobby kan ook te gek worden. Maar *time flies when you are having fun*, dus voor we het wisten waren we in Birresborn. Voor tieners brengen we de spullen naar onze kamers in het bed and breakfast van Sonja en Rinus Kannegieter. We staan nog voor de middag in het water van de Kyll.

We liepen samen langs de rivier en verspreidden ons over een stuk van zo'n 500 meter. Ruard gaf ons individueel wat tips en aanwijzingen en daarna was het voor ons maar proberen. Mijn eerste visje ving ik in een wat dieper gedeelte aan de kant. Wat een plezier om een vis te vangen! We visten die eerste dag tot laat in de avond. We hebben het onderste gedeelte van de strekke afgevist. Jacob en Ruard hadden elk meer dan twintig vissen gevangen. Voor mij was het wat teleurstellender, omdat ik die eerste avond op twee vissen bleef steken. Ik had aanbeten genoeg, dus het lag niet aan de patronen of de presentatie. Af en toe had ik een kort contact met de vis, maar kreeg dan weer een lossen. Was ik dan de enige die weerhaakloos viste of wat ging er toch mis? 's Avonds hebben we onder het genot van

een whisky nog wat oranje balonkopsedges gebonden, want daar beten ze vooral tegen de schemer goed op. Een voordeel is dat je die vlieg door de opvallende kleur zelf ook goed ziet. De eerste dag zat er op en was voor mij een hele belevenis. Voor het eerst op stromend water gevist en hoewel mager, toch wat gevangen. De vraag hoe ik meer vis kon vangen, hield mij nog even uit de slaap.

De volgende ochtend zijn we gaan vissen aan het bovenste gedeelte van de Kyll. Dit omdat er op de rivier veel vliegvissers waren. Een groep van 12 Rotterdammers hadden hotel Zur Krone afgehuurd. Op zich hebben wij niets tegen Rotterdammers, ware het niet dat ook zij voor het vissen kwamen. Onze strategie was om naar het bovenste deel van de strekke te rijden en van daar uit naar beneden te vissen. Ik liep nog rond met mijn ervaring van de vorige dag, toen ik zo veel miste. Ruard wees me een leuke stek toe onder takken die boven de overkant hingen. ‘Laat de cdc&elk een beetje skaten over het water’ was zijn advies. Het duurde niet lang of een knappe forel vergreep zich aan mijn sedge. Door de klap waarmee het gebeurde, was ik te beduusd om direct aan te slaan. Later dan de vorige dag

hef ik mijn hengel en haakte een prachtige forel. Door wat trager te reageren lukte het mij daarna om nog een aantal mooie forellen te vangen.

Na het avondeten hebben we aan de benedenloop nog gevist. Ik oefende wisselend in het stroomopwaarts en stroomafwaarts vissen. En met succes, want aan de kanten kon ik nog een paar mooie forellen vangen. Die avond liet Ruard een techniek zien waarbij de nimf stroomafwaarts langs stroomnaden word gevist. Voor mij was het onvoorstelbaar dat daar in dat kolkende water vis zou zitten. Maar die zat er want Ruard ving ze, en ik later ook met deze techniek. Eigenlijk is het de techniek van hondje uitlaten en niet iedere vliegvisser noemt dit vliegvissen' voegde Ruard toe aan zijn uitleg. Maar die avond ben ik een hondliefhebber geworden. Het was tegen tienen toen we aan tafel in de Smetterling een whisky dronken en nog een paar vliegen bonden.

Op zondag, onze laatste visdag, staan we al vroeg aan de waterkant. Ik zoek een wild stromend stuk en laat een verzwaarde Hares' ear over de bodem dartelen. Ik voel af en toe een aanbeetje, tot ik plots een geweldige kick

krijg omdat ik een harde ruk aan mijn lijn voel. Door de stroom van het water krijgt de vis nog meer kracht. De hele dag vissen wij door en de mooiste ervaring komt voor mij in de namiddag van deze zondag. Ik heb al een tijdje geen vis gevangen en wat ik vang, is niet groot. Nu kom ik niet speciaal voor de grote exemplaren, maar als ik dan toch mag kiezen.... Ik loop langs een paadje door het bos en kom bij een mooi weiland. De rivier is vlakbij en ik bekijk op afstand het water. Ik zie dat plots de vissen beginnen te azen op sedge-achtige vliegen die op het water drijven. Aan de overkant, tussen twee grote keien, zie ik een forel happen naar een vlieg. Een keer, twee keer, drie keer neemt hij een vlieg van het oppervlak. Snel verleng ik mijn leader en bind er een mooie sedge aan. Voorzichtig leg ik de vlieg op het water en kalm drijft het kunstaasje voorbij de standplaats van de vis. Zachtjes lift ik de vlieg weer en leg hem weer even stroomopwaarts neer, maar nu nog iets dichterbij de kant. Geen reactie, maar bij de derde poging schiet de vis uit zijn schuilplaats en ik moet mezelf inhouden om niet weer te vroeg te zijn. Ik haak deze mooie vis en het duurt even voordat ik hem vast kan houden. Even bewonder ik hem en zet de forel daarna weer terug. Nagenietend loop ik naar de Smetterling om te kijken of het bier nog op de juiste temperatuur is (als milieuvriendelijke consument laat ik het bier nooit te lang in de koelkast liggen; er is namelijk een direct verband tussen koeltijd en kooldioxide uitstoot). Na het eten vissen we verder en vangen weer in de avond de meeste vis van de dag. Jacob vangt dan een vis van over de 30 centimeter.

’s Avonds in de herberg kijken wij terug op een fantastisch weekend met veel vissen en mooie avonturen. De rivier is bij Birresborn lang genoeg om drie dagen volop te kunnen vissen. Ondanks de drukte van andere vissers hebben wij rustig kunnen vissen. Er zwemmen prachtige beekforellen van een royale 30 cm en kleiner. Sterk en geholpen door de stroom is het landen van zo’n vis een mooie belevenis. Mijn teller is blijven staan op 24 vissen in drie dagen. Vooral de eerste dag heb ik veel gemist omdat ik veel te snel aansloeg (mijn les: voornvissen is anders dan forelvissen). Door later aan te slaan, miste ik de rest van de dagen veel minder. Ik heb toch minstens twintig aanbeten gemist dus ik kan nog een hoop verbeteren. De overnachtingen in der Smetterling zijn aan te raden. De ontbijtjes zijn prima, en het avondeten wordt met liefde bereid. We zijn niet verrast met culinaire hoogstandjes, maar het was prima verzorgd.

Jelke

Zeeforel in Denemarken

Op de clubavond van 4 februari 2010 komen we in contact met een enthousiaste Ids Schukken die al 25 jaar naar Denemarken gaat en er meestal goed vangt. Hoewel onze vangsten altijd zeer gering zijn geweest besluiten we er in april 2011, met Fred Vet als vierde man, toch weer heen te gaan. Vlak voor de vertrekdatum binden we nog wat vliegen en krijgen een lijst van de beste stekken aan de Lillebaelt en Kolding fjord terwijl het weer wat gaat verbeteren en dat is geen overbodige luxe want we horen van Ids dat het in de week ervoor zo koud is geweest dat zelfs de Denen niet zijn gaan vissen. Bart Tussenbroek, een trouw en geslepen Denemarken bezoeker met een flink aantal jaren ervaring, blijkt met hetzelfde virus te zijn besmet en gaat op dezelfde datum met zijn zoon en schoonzoon naar Bjert, dat dicht bij ons in de buurt ligt.

In de vroege ochtend van zaterdag 2 april rijden we met twee volle auto's, inclusief etenswaar, in de richting van de afsluitdijk en steken na een vlekkeloze rit de Deense grens over om in Krusa de vergunningen te kopen voor 16 euro per week. Via Aabenraa, Haderslev en Christiansfeld toeren we noordwaarts in de richting van onze bungalow in Hejlsminde waar we op het zonnige terras de vakantie beginnen met de traditionele haring die Willem heeft meegenomen. Na een prima maaltijd, die Fred thuis al heeft gemaakt, bekijken we de stekken aan het Kolding fjord en andere, meer zuidelijk gelegen, opties en horen dat Ids in zijn eerste "taaie" week slechts zes forellen heeft gevangen hetgeen o.a. te wijten zou zijn aan een alge die het water vertroebelt en pas afsterft als het wat warmer wordt.

We staan op Zondag 3 april al vroeg op en het weer is goed, wel een flinke wind en betrokken, maar geen regen en ook niet te koud. We genieten van onze gebakken eieren met spek en warme broodjes en gaan dan naar Orbyhage aan de monding van de Haderslev fjord. Deze smalle landtong is aan beide kanten te bevissen en we kiezen eerst voor het ondiepe deel in de luwte waar we tot de middag niets vangen. Aan de andere kant treffen we een soort binnenwater aan met een schuin op de kant staande wind die zelfs voor een echte golfslag zorgt. Door de ideale diepte en bodembegroeiing is het echter een prima stek waar enkele Friese viscollega's al hebben gevangen. Wij blijven visloos tot een uur of vier en besluiten door te rijden naar Agterup vig aan de monding van de Kolding fjord op zo'n 25 km van

onze eerste stek. Martin vangt in het "Ligt" van de langzaam ondergaande zon om een uur of zeven zijn eerste forel met de vlieg terwijl Fred het

helaas met twee aanbeten moet doen.

Op maandag 4 april reizen we 20 km naar Gammel albo, dat uitkijkt op het eilandje Faeno in de Lillebaelt, het water tussen Funen en Jutland. Het ziet er veelbelovend uit maar tegen half twee moeten we

vaststellen dat het zonder volgers of aanbeten allemaal voor niets is geweest. We gaan naar huis om te eten en willen voor het Gouden Uur weer naar Orbyhage. Om half zes staan we met een volle westenwind op de kant en kunnen alleen "kunst-azen" met zo'n 15 gram omdat je anders de kans loopt het uitgeworpen metaal op de wind weer terug te krijgen. Martin vangt vlak achter het wier, zo'n 15 meter uit de kant, een mooie forel van 40 cm en op de overgang naar rustiger water in de verderop gelegen bocht is het weer raak. Een volger hapt net voor de kant toe en zal met zijn 54 cm op de meegenomen oven worden gerookt. We hebben nog even de tijd voor het te donker is en vissen door met ons langwerpige koper- en roodkleurige kunstaas dat goed bevalt terwijl Fred met een rondere lepel vist die door Ids is ontworpen en prima vangt.

De zuidelijkste plaats, Sonderballe, bezoeken we op dinsdag 5 april en de tocht van zo'n 45 kilometer verloopt wel met wat kleine hindernissen maar een smal bospad stuurt ons uiteindelijk in de richting van een zeer stenig strand met rustig water en voldoende drijvend wier om het de forellen naar de zin te maken. Na een tijdje voelt het hier wat levenloos aan waardoor Willem naar de kop van het strand verkast en er zowaar een forel ziet jagen. Het prachtexemplaar van 54 cm, de grootste die met de vlieg zal

worden gevangen, verkijkt zich even later op zijn Polar Magnus en gaat ook mee naar huis.

Om 14.00 begint het bij vlagen hard te regenen, het jack van Martin is niet lekvrij en omdat we helaas niets meer vangen dan wind en regen gaan we om half vijf maar weg. Thuis gekomen demonstreert Willem zijn bijzondere fileerkunsten want in verrassend korte tijd gaan ook deze twee filets, schoon tot op de laatste graat, de koelkast in. De bui stopt pas om half acht en markeert onze eerste regendag waarna er gelukkig geen meer volgen terwijl wij na het eten nog wat na praten over de vangsten omdat een ongelukkige Bart weet te melden dat ze nog steeds niets hebben gevangen, een apart verhaal waar geen sluitende verklaring voor is.

Op woensdag 6 april gaan we naar Loverodde, een landpunt even buiten de monding van de Kolding Fjord, in het zeer bosrijke wandelgebied Stenderup Skovene. Martin en ik besluiten meteen op de kop te beginnen en ik merk dat het maar een kleine en ondiepe stek is met weinig begroeiing. Het zand is op enkele plaatsen verraderlijk mul waardoor ik bijna helemaal vast kom te staan. Martin staat links van mij in dieper en kansrijker water en zo ploeteren we enige tijd door in het grijze weer met een temperatuur van 9,5 graden zonder iets te vangen.

Als we Fred en Willem hebben ingehaald komen we in een gebied waar we veel beter kunnen waden. De bodem heeft een ideale structuur maar is alleen te bereiken met de kunstaas hengel. Er moet vis zitten getuige de zehonden die met grote regelmaat van vrij dichtbij opduiken en ik gooi er bijna een op zijn kop. Langzaam wadend volgen we de kustlijn in de richting van de volgende stek, Ronshoved. We staan redelijk verspreid en zijn voor elkaar al snel niet meer dan kleine figuurtjes in de verte en met

soortgelijke gedachten wissel ik de monotone routine van uitgooien en indraaien af met wat schokkende hengel bewegingen waardoor het kunstaas op een aparte manier gaat "leven". Iedereen doet waarschijnlijk hetzelfde en dan krijg ik plotseling een tik op mijn hengel en blijf doordraaien. Het blijkt wel degelijk een forel want als de lepel omhoog komt doordat ik mijn lijn al bijna heb binnengehaald draait de forel om en laat mij teleurgesteld achter met een grote kolk op zo'n twee meter van mij vandaan. Verder vissen levert niets op en langzaam lopen we een voor een de drie kilometer weer terug in de richting van de auto en dan is het al half zes. Bij de parkeerplaats gaan we, moe als we zijn, gewoon door en nemen de verslechterde weersomstandigheden maar voor lief. Het blijkt een goede beslissing want Martin vangt om ongeveer 19.00 uur een forel van 54 cm waarna Fred volgt met een forel van 49 cm aan de Ids Schukken lepel.

Op donderdag 7 april is Kelstrup strand aan de beurt en vissen we de kust af in zuidelijke richting. In een drukte die we niet gewend zijn lopen we midden tussen de wandelaars waardoor we niet echt veel plaats hebben en voorzichtig moeten werpen. Fred vangt aan zijn Mysis een 40 cm forel waarna het tijd is voor de lunch. Als Fred en ik besluiten het oude stuk nog eens over te doen, lopen Willem en Martin in de richting van een visser even verderop. De visser blijkt een oude baas te zijn die al wat heeft gevangen maar er blijkbaar een eigen stijl op na houdt. "Hij zit zo maar wat aan te klooiën waardoor hij meer verstoort dan hij zelf wel denkt", zal Willem later zeggen en vurig hopen ze dat hij opkrast maar hij weet echter van geen wijken waardoor er niets anders op zit er maar een eind vanaf te gaan staan. Verstoring of niet, met de plek is alles in orde want Martin vangt om kwart voor vier een kleine forel aan zijn Pate Grise en komt daarmee uit op een totaal van vijf. Willem doet ook goede zaken maar verspeeld ze alle twee en dat is bijzonder teleurstellend want er zat een hele grote bij waarna onze visdag erop zit. Na het omkleden en een voorzichtig begin met het inpakken van een deel van onze bagage gaan we gewoonte getrouw aan het bier, dat aan het einde van onze vakantie al een gewild ruilmiddel is geworden, of andere alcoholica dat met de nodige chips en ander krakend eetwerk wordt genuttigd..... en dan begint de "visrook"-klus onder strakke leiding van Martin en Willem. Al snel liggen de filets te sudderen en te roken. Na 45 minuten is alles gaar en om een uur of tien eten we dan voor het eerst zelfgevangen zeeforel die prima smaakt.

Op onze laatste visdag gaan we naar Halk Hoved dat noordelijk van de stek van gisteren ligt. Het is een mooie duinenkust die later overgaat in metershoge afgekalfde wallen van harde geelachtige klei. Het water ziet er prima uit maar er staat een sterke wind, tussen de 6 en 7, die gelukkig van rechts komt waardoor we er niet tegenin hoeven te gooien. Als we beginnen worden we gepasseerd door een Duitser die vroeg in de ochtend dicht bij Kelstrup strand heeft gevestigd zonder iets te vangen.

Zo lopen we dan gesplitst in twee groepjes. Fred, die wil vliegvisseren, loopt verder door om de luwte op te zoeken en wij blijven min of meer bij elkaar. En dan is het werken geblazen want we hebben het druk met steeds maar ingooien, foto's nemen en oppassen dat de wind de lepel niet in je gezicht slaat. Pas na een paar uur krijgt Martin eindelijk beet maar de vis ontsnapt na enkele sprongen en meteen krijg ik ook beet....een forel volgt.....maar draait weer om als de lepel dicht bij de kant komt. Hierna is het weer helemaal over ondanks dat de bodem op dit stuk echt schitterend is en er toch veel meer vis zou moeten zitten. Als we horen dat onze Duitse metgezel er hier ook al een heeft gevangen denken we toch dat er een kleine plaatselijke school zit die deze plek blijkbaar preferereert.

Als we na de lunch bij de reeds genoemde kleifformaties aankomen zitten we wat meer uit de wind. De eerste tien meter is begroeid met wier en vormt daarmee een ideale plaats voor vis. Fred heeft hier al een forel gevangen en we zijn niet verbaasd gezien de omgeving. Na enige visloze uren op deze plek te hebben doorgebracht zoeken we een paar grote rotsblokken uit als tijdelijke eetstoelen en worden de laatste foto's geschoten. Iedereen kijkt wat voor zich uit en realiseert dat dit de laatste momenten zijn van weer een aparte Deense ervaring. De natuur is weer geweldig geweest en dat we mooie forel hebben gevangen is duidelijk want Martin wordt eerste met een totaal van 5 stuks waarvan drie met kunstas. Fred volgt met 3 forellen waarvan twee aan de vlieg. Willem weet een forel te vangen maar dat is wel meteen de grootste aan de vlieg terwijl ik het record van Richard Verbeek evenaar door op nul te blijven steken. We hebben het met deze 9 forellen beter gedaan dan in andere jaren maar goed is anders. Zelfs Ids heeft maar een forel per dag gevangen en dat nog na het maken van zeer veel uren. De Denen geven de schuld aan de strenge winter(s) van de afgelopen jaren en daarbij houden we het maar. Bart kijkt ook terug op een bijzondere vakantie met een forel.....maar die komt uit de plaatselijke put en take.

Harry

Grote voorn in de zomer

Mannen hebben met elkaar gemeen dat ze graag een uitdaging aangaan. Niet dat vrouwen niet van uitdagingen houden, maar mannen gaan daar verder in. Vaak heel veel verder. Het stellen van uitdagingen begint al jong en kan allerlei avontuurlijke, maar soms volslagen onverantwoordelijke vormen aannemen. Zo had ik mij eens op achtjarige leeftijd als doel gesteld om de flat in de straat via de buitenkant af te dalen. Spiderman deed dat ook en toen zag ik het verschil met gewone stervelingen nog niet zo scherp. Aldus ging ik met de trap naar de vijfde verdieping en daalde via de pilaren die de galerijen met elkaar verbinden af naar beneden. Dat er ondertussen een steeds groeiend publiek mij aan stond te gappen, bemerkte ik pas toen ik mijn uitdaging had vervuld.

Toen ik dit jaar niet meekon naar de Kyll en ik een lange zomer tegemoet zag, bedacht ik dat het weer eens tijd was voor een uitdaging. Eentje die wat onschuldiger was dan die in mijn jeugd en bij voorkeur van weinig zinvolle aard was. Zo nam ik me voor om deze zomer een grote voorn van minimaal 30 cm te vangen. Dat kun je met recht een uitdaging noemen, want het is onder vliegvisser alom bekend dat het lastig is om een mooie voorn te vangen in de zomer. In mijn eerste jaren als vliegvisser dacht ik nog dat de zomer de beste tijd was voor onze tak van sport. Later begreep ik dat het voor- en najaar favoriet zijn en dat de mooiste voorns in de winter worden gevangen. Veel vliegvisser proberen het niet eens in de zomer. Is het echt ondoenlijk om een grote voorn in de zomer te vangen, of is het nog ongerept terrein voor de jonge Nederlandse vliegvisserij?

Mijn eerste stap naar een grote zomervoorn was wat googlen op het internet. Dat zoeken leverde inderdaad niet veel op, maar bracht me wel bij de site van Erik de Noorman. Die presenteert een paar mooie patronen van droge vliegen om grote voorn in de zomer te vangen. Ik heb met hem contact gezocht en hem gevraagd naar de omstandigheden en technieken die me helpen om een grote voorn te vangen. Erik antwoordde me direct met zijn advies: als voorn hoog zwemt (zichtbaar is) kun je ze met droge vliegen bestoken, ook al azen ze op zo'n moment niet. Zie je ze niet, dan zitten ze dieper en komen ze doorgaans niet omhoog om wat te pakken. Grote voorn vangen is vooral zoeken. Lang niet overal zitten ze. En als ze er zitten, zijn ze minder talrijk dan de kleintjes. Op sommige wateren komt

alleen maar de grote voorn binnen bereik in de paaitijd. Vooral in de buurt van groter water tref je ze dan in en om rietkragen e.d. Je zou eens kunnen kijken bij vaste stok vissers. Als zij ze vangen dan weet je dat ze er zitten. Droge vliegen zijn niet beter dan nimfen, alleen zijn ze niet altijd toepasbaar. Nimfen kun je echter op alle waterlagen aanbieden, tot zelfs op de bodem aan toe. Ze bestrijken dus meer water en dan is de kans dat ze vis treffen statistisch gezien veel groter. Ik zou goudkopjes en Phaasant Tails meenemen, wat goede all rounders zijn. De eerste kun je wat dieper vissen dan de tweede. Een Phaessant Tail kun je zelfs onverzwaard binden en dus heel hoog aanbieden. Ik zou haakje 10 en 12 nemen. Lijkt groot maar een voorn kan een grote mond opzetten. Uiteraard ook droog proberen. Een ordinaire Red Tag is dikwijls voldoende. Soms een zwart vliegje of een Klinkhamertje.

Mijn tweede stap was om het eens uit te proberen. Op een warme avond eind mei ben ik erop uitgegaan met de vliegen die Erik me adviseerde. Ik begon op de Voert in Bergen, maar zag weinig teken van leven ondanks het uitbundige insectenleven boven het water. Vervolgens ben ik naar het Paddenpad gegaan waar ik wat kleine voorn ving op hele kleine nimfjes. Dat kleine grut bracht me niet dichterbij mijn uitdaging. Nadat ik de vijvers langs de Nesdijk had geprobeerd en daar niet veel ving, besloot ik vlak voordat het donker werd een laatste poging te wagen op een vijver die meer in de bebouwde kom ligt. In de winter heb ik er nog nooit wat gevangen, maar nu zag ik midden op de vijver azende vis. Er dreven wat broodkorsten waarom heen flink beweging in het water was. Voorzichtig liet ik een licht-verzwaarde en onverzwaarde Red Tag bij de broodkorsten landen en haakte meteen een mooie voorn van 22 cm. In luttele minuten ving ik een tiental vergelijkbare exemplaren totdat het abrupt stil viel. Zo kwam ik onverwacht toch dichterbij mijn uitdaging dan ik dacht.

Mijn derde stap was een inventaris maken onder de clubleden van onze kennis over vliegvissen op grote voorn in de zomer. Ik oogstte met mijn enquête een rijk resultaat aan meningen hoe je dat moet aanpakken. Zo schreef Willem me: 'helaas moet ik het antwoord schuldig blijven op de

vraag waar je moet vissen. Ik zou het niet echt weten, maar ik denk dat ik het water zou gaan opzoeken in karakteristieke oude brede poldersloten met genoeg beschutting in de vorm van rietbegroeiing langs de kanten. Ook oude kademuren met diverse grachtjes en waterlelies zijn denk ik wel aantrekkelijk, zoals bij het ‘Slot bij Egmond aan de Hoef’. Ik kan mij nog wel vanuit mijn jeugd herinneren dat ik als kleine jongen van 10 jaar met een buurjongen ging vissen in de grachtjes van ‘De Ruïne van Brederode’ in Santpoort; wij mochten daar vissen omdat de beheerder destijds mijn onderwijzer was op de toenmalige Lagere School en daar woonde. We hebben daar aardig wat grote mooie ruisvoorns gevangen, maar opmeten deed je toen niet en je viste er met een vaste hengel.’

Van John Hagens ontving ik ook een goede reactie: ‘grote voorns van 30 cm zijn inderdaad zeldzaam. En al helemaal in de zomer lijkt het lastig om ze aan de schubben te komen. Toch zijn er wel plekken waar je echt grote voorns kunt vangen. Recentelijk ving ik een ruisvoorn van boven de dertig (helaas niet aan de vlieghengel, maar op een maïskorrel toen ik met de pen op karper aan het vissen was in de Noordervaart in de Schermer) . Ook in de Zuidervaart vang ik met enige regelmaat knappe voorns. Ik vind een voorn van tussen de 25 en de dertig overigens ook al een hele mooie...En zeker als ie uit heel helder water komt zoals het laatste achterste gedeelte van de Zuidervaart in de Schermer is het qua kleur een echt fantastische verschijning, met die hele mooie sprekende rode vinnen en zijn prachtige bronskleurige uiterlijk.... Overigens is een blankvoorn natuurlijk ook een voorn en die kun je vaak van behoorlijk formaat vangen in bijvoorbeeld het Geestmerambacht. Of in de Hoevervaart.’

De inventaris van clubkennis over grote voorn in de zomer leidt maar tot een conclusie en die is dat we het als club niet weten. De locatie waar grote voorn zich kan bevinden, loopt uiteen van groot water zoals het Alkmaardermeer, tot de Zuidervaart en de singel. Volgens Koos kan grote voorn overal zitten. Vaak wordt aanbevolen dicht bij de rietkraag te vissen en in ieder geval beschutting op te zoeken. De meest voorgestelde vlieg is een grotere nimf, zoals Red Tag of Pheasant Tail met al dan niet een goudkop. Een dropper met goudkop en daarboven een niet verzwaarde nimf lijkt bredere consensus te krijgen. Een minderheid zou op een warmere avond beginnen met een droge vlieg, zoals een grotere Palmer. Zwart lijkt de meest favoriete kleur te zijn.

Bij het verschijnen van deze Poldernimf staat de uitdaging nog open voor de hele club. Milco heeft inmiddels een prachtige goudwinde gevangen, die niet meetelt voor deze uitdaging, maar zo verkozen kan worden tot 'mooiste vangst van het jaar'. Ikzelf heb kopvoorns van boven de 40 cm gevangen op de Loire. Maar ook die tellen niet mee, want de uitdaging geldt alleen voor vangsten op ons eigen clubwater. Ik stel hierbij voor dat we van mijn uitdaging een clubwedstrijd maken: wie het eerste een voorn vangt van boven de 30 cm op ons eigen clubwater, krijgt van mij op de eerstvolgende clubavond een fles whisky. Het bewijs moet per foto worden vastgelegd en per mail aan de hele club worden gestuurd.

Bart

Naschrift: op 7 juli ving ik in anderhalf uur 16 ruisvoorns op 1 droge Red Tag met een haakje # 18. De grote voorn zat daar niet bij, maar zwom er vermoedelijk wel rond. Ik blijf het proberen.

Mooie, maar te kleine voorn gevangen op 7 juli

De tip van Fred Vet

Tips zijn natuurlijk leuk om te krijgen, maar ook om te geven. Iedereen heeft zo zijn eigen maniertjes om nog even handiger te vissen. In deze rubriek zijn al die tips welkom. Sterker, we zijn er hartstikke nieuwsgierig naar! Of het nu gaat om nieuwe inzichten en technieken of huis tuin en keukentips om de kosten van een dure hobby te kunnen drukken, alles is welkom.

Wanneer ik Fred bel om af te spreken geeft hij aan dat hij wel anders vist dan de meeste mensen van de club. Aan de telefoon verklapt hij daar niet veel over. Dat maakt mij al razend nieuwsgierig en ik zie uit naar de afspraak die wij maken. Wanneer ik voor zijn huis parkeer staat Fred mij al op te wachten. Gezellig praten wij over het vissen met de vlieg. Fred vertelt hoe hij vroeger met het vissen is begonnen. Als jongen van de boerderij viste hij soms wel met zes hengels tegelijk op paling in de polder, terwijl hij op het land aan het werk was. Een aantal van zijn technieken die hij prijsgeeft valt volgens mij niet binnen de vergunning, dus die laat ik buiten beschouwing. Vroeger, voor de polderverkaveling, was het vissen in de sloten en vaarten het mooiste wat er was. Nu vist Fred gericht op forel en zalm. In Nederland is hij bij het Oostvoornse meer of een forellenput te vinden. In de winter mag hij graag op snoek vissen. Voor de zalm reist hij af naar Schotland of Noorwegen. Het schijnt dat in Denemarken de zalm ook weer te vangen is, dus die vis komt steeds dichterbij. Wanneer ik Fred vraag of hij nog tips voor ons heeft, glimlacht hij. Ja natuurlijk, maar weet wel dat ik geen wetenschappelijke visser ben. Ik experimenteer en vis met dat waar ik vertrouwen in heb, is zijn antwoord.

Tip 1: zalmvissen hoeft niet duur te zijn

Fred steekt van wal: het is een groot misverstand dat het vissen op zalm een dure visserij is. Velen denken dat het vissen op zalm weggelegd is voor de man met de grote portemonnee, maar dat valt echt heel erg mee. Zalmvissen op de rivier heeft iets bijzonders. Schitterende vissen in een machtig mooie omgeving. Dat moet je gewoon een keertje meegemaakt hebben! Het is me echter in die afgelopen jaren heel duidelijk geworden dat het geen gemakkelijke visserij is. Natuurlijk kun je mazzel hebben en er direct eentje pakken, maar dat is vaak meer uitzondering dan regel. Voordat

je de werptechnieken, de keuze van vliegen en het lezen van de stekken onder de knie hebt...dat kost gewoon tijd.

Naast de mooie visserij die ik er heb beleefd ben ik vooral onder de indruk van de prachtige natuur, het mooie licht en de indrukwekkende landschappen. Dit moet je gewoon een keer gezien en meegemaakt hebben! Vangen is niet waar het alleen om draait. Het wordt soms mooi gezegd: "Gewoon heerlijk in de rivier staan en genieten van de nog niet verziekte natuur...vangen is een mooie bijzaak."

Als voorbeeld bespreken wij de kosten van een weekje vissen in de Mandalselva in Noorwegen. Wij vatten het samen in onderstaand overzicht.

Overtocht met de Colorline 2 personen en auto	€150,-
Vergunning Zone 3 in de Mandalselva 7 dagen vissen	€160,-
Staatsvergunning	€ 30,-
Overnachting in Høgtun kultursenter 7 dagen	€150,-

Totaal	€490,-

Het Marnar Laksesenter in Laudal dient als informatiecentrum en trefpunt voor zalmvissers en hier worden vergunningen voor zone 3 en 4 verkocht, www.mandalselva.no. het email adres waar je de vergunning aan kan vragen. laksesenter@sone3.no voor de prijzen in zone 3 <http://www.mandalselva.no/article.aspx?id=700>. De overnachting kun je regelen op www.hogtun.net. Het totaal aan kosten valt inderdaad erg mee. De reiskosten naar Denemarken komen er weliswaar nog bij en het eten is ook niet inbegrepen.

Tip 2: Stekelbaars

Nog een tip die Fred ons niet wil onthouden is zijn stekelbaars. Hij laat mij een prachtige stekelbaarsimitatie zien, die er uit ziet om op te vreten. Fred heeft er veel succes mee gehad op het Oostvoornse meer. Daar is nogal wat dressuur ontstaan, maar met deze imitatie kan hij daar goed vangen. In de zomer wordt de vis rond 21.30 uur actief. Tot het donker wordt, kun je er leuke sport mee beleven. Op een avond bij het Oostvoornse meer heeft hij er vier mooie forellen mee gevangen terwijl andere vissers niets vingen. Kijkend naar het mooie visje kan ik mij goed voorstellen dat het een effectieve vlieg? streamer? visimitatie is. Het visje wordt gemaakt van Siliskin dat door Metz geleverd wordt. Het maken van de stekelbaars is lastig te beschrijven. Fred is gelukkig bereid om op een van de

clubavonden tijdens ‘intiembinden’ een en ander voor te doen. Het vissen met deze visimitatie gaat goed aan een 9ft #5 hengel met een drijvende lijn. Met meer wind is het verstandig een zwaarder hengel te nemen, maar dat spreekt voor zich. De leader die Fred gebruikt is 2.5 meter lang en de tip heeft een lengte van 2 meter, dikte 20/00 fluorocarbon. Het is belangrijk wild te strippen, zodat je een beetje een jerkbait effect krijgt.

Ik bedank Fred voor zijn bijdrage aan deze rubriek en zie uit naar de bindinstructie. Samen praten we nog wat na, totdat ik rond tienem weer naar huis toe rijd.

Jelke

Zalmvissen in Schotland

Op een zaterdagavond in september 2010 ben ik vertrokken uit IJmuiden richting Schotland voor een week lang vissen op de Polly. Deze tocht hield in zes visdagen, twee reisdagen en twee overnachtingen. De plaats waar wij visten ligt boven Ullepool op ongeveer 550 km van Newcastle. We waren met 14 mannen uit het hele land op de Estate. Dat wordt voor twee weken gehuurd door groepen die bestaan uit personen die er een of twee weken vissen. Ik zat in de tweede groep en werd hartelijk welkom geheten door degene die waren gebleven na de eerste week. Ik vond zes dagen vissen heerlijk, maar denk dat twee weken wat te lang was geweest. Een gedeelte van de groep komt elk jaar terug, maar er vallen ook plaatsen vrij die door mond op mond reclame worden opgevuld. De grondlegger van dit concept is Theo Bakelaar, die er al 17 jaar vist. Theo is geen reisleader, iedereen betaalt dezelfde prijs en het huishoudelijk werk, zoals koken, doe je met elkaar. Ervaren vissers worden gekoppeld aan vissers personen die hier nog niet eerder zijn geweest. Dat betekende in de praktijk dat er zeven koppels waren van twee personen, die via een schema de diverse vismogelijkheden afvisten. We begonnen ’s morgens op een stek en visten na de lunch weer op een andere stek, totdat we rond waren geweest en weer van voren begonnen. De diverse stekken waarop we gevestigd hebben, boden ons zalm, zeeforel en bruine forel en waren de volgende:

- Bovenloop, snel stromend water
- Polly boven, traag stromend water
- Polly onder, traag stromend water met een uitstroom in zee
- Osgaig, snel stromend water
- Carvie, meertje van de ene naar de andere rivier
- Op zee met een bootje, kleine maar ook grote polak en makreel etc.
- Pollyloch, vanaf de kant of met een bootje
- De Bosjes, een stukje rivier met veel bomen
- The hills, kleine bergmeertjes vol met bruine forel

Met deze gevarieerde stekken was het programma dus ook zeer afwisselend. Het voordeel was dat je alleen met z'n tweeën op de visstek stond. Dit gehele visgebied is dus alleen toegankelijk voor degene die het Estate heeft gehuurd voor het vliegviszen. Kunstaas is niet toegestaan. Mijn vangsten waren deze week diverse bruine forel, geen zeeforel, 15 polak, een makreel, een zalm van 6 pond en een zalm van 20 pond die 97 cm lang was. Tijdens het vissen op zee zag ik zeehonden en bruinvissen en op de eilandjes waren herten te zien. Ik heb dus volop genoten van de prachtige highland natuur.

Er gaat een Engels gezegde dat als volgt luidt: *Most anglers dream of a record fish, but only some are lucky enough to achieve that goal.* Ik heb mijn ‘zalm van het leven’ gevangen in de King Cole Pool op de Polly onder. De rivier stond erg hoog, zo hoog dat het water ook op de oever stond. Maar daar had ik mijn waadpak voor aangetrokken! De rivier was op deze plaats diep en traag stromend, zodat het zaak was om wat dieper te vissen. We visten enkelhandig omdat de rivieren niet echt breed zijn. Om diepte te bereiken, besloten we met een intermediate glaslijn te vissen met een fastsinking leader van 2,5 meter en een tip van 2 meter Froghair 27/100 fluorcarbon. Iedereen vist daar met een zalmvlieg en als droppertje een kleine zeeforel vlieg op een meter daarboven. Als hoofdvlieg had ik de Ally’s Shrimp en als dropper had ik er deze keer geen zeeforel vlieg aangedaan maar ook een zalmvlieg met een dubbele haak en daarop gebonden de zwarte vlieg die Ids Schukken in z’n vliegendoos had voor Noorwegen. Dat heeft hij eens gepresenteerd tijdens een clubavond bij de Poldervlieg. Tijdens die clubavond had ik opgeschreven hoe deze vlieg gebonden moest worden en ik had hem nagemaakt voor deze week in Schotland. De zalm van 20 pond pakte dus niet mijn hoofdvlieg maar deze vlieg. Gelukkig was mijn knoopwerk goed geweest, want mijn hengel en de 27/100 lijn hielden deze ‘geweldenaar’ fantastisch onder controle. Na een klein halfuurtje had ik hem veilig op het droge. Nadat hij moegestreden was heb ik hem gewoon voorzichtig op de kant laten zwemmen en hem bij z’n ‘staartje’ gepakt. Bij de gedachte aan deze fantastische vangst begint de adrenaline weer in mijn lichaam te stromen.

Zoals je begrijpt ben ik erg enthousiast over de visweek in Schotland op de Polly. De kosten bedroegen 800 euro all in. En dat houdt in de bootreis van IJmuiden naar Newcastle (vertrek 18.00 uur, aankomst de volgende dag in Newcastle 9.00 uur), eten aan boord, vergunningen, lokale transportkosten, verblijfkosten inclusief eten, wijn en bier, maar geen whisky, die iedereen naar behoefte zelf mag meenemen. En natuurlijk neem je eigen vismaterialen en vliegen mee. Als je geïnteresseerd bent in de reis kun je in mijn vliegendoos kijken of je vragen aan mij stellen. Verder worden op de site van Flyfever de diverse vis mogelijkheden beschreven door Theo Bakelaar. Ook is er de mogelijkheid om alle verhalen die Theo over deze prachtige visplek heeft geschreven te lezen in een boekwerk dat ik heb gemaakt als herinnering aan deze fantastische visreis. Dan eindig ik met zijn woorden: 'ik heb weer veel nieuwe energie opgedaan, veel bij kunnen tanken om die wereld met die tralies te kunnen vergeten. En wat voor bikkelaar je ook denkt te zijn, dit stukje aardkloot leert jou hoe klein je bent, leert je dat je altijd verliest van de elementen hier en dat je maar beter bescheiden mag zijn en accepteren dat je hier hebt mogen lopen en genieten. Dit stukje ongerepte natuur dwingt je Leerling te zijn en geen Meester. Bedankt dat ik je wilde stammen in mijn handen heb mogen vasthouden, heb mogen proeven in gerookte vorm, met je heb mogen spelen'.

Vaarwel Inverpolly Estate... en misschien tot ziens.

Fred Vet

Naschrift van de redactie: bij de aanvang van het nieuwe seizoen zullen er twee stuks video verslagen van de Inverpolly estate in de bibliotheek aanwezig zijn.

Wat je van ver haalt is lekker

Ruard: Ik zat op het bankje in de zon. Mijn voet speelde wat met het grind. Ik had nog niets gevangen en we hadden al twee dagen op twee verschillende meren gevist. Gisteren was het rotweer met regen en veel wind, vandaag was veel beter, de zon scheen en de wind was wat afgezwakt. Hans en Frits waren binnen bezig en ik had wat tijd om het begin van ons reisje naar Orkney te overdenken. De reis met de boot naar Newcastle, harde wind ook en Frits die zei: Go with the flow wat ook nog hielp om in slaap te sukkelen. De tocht tegen de klok van Newcastle naar Gills Bay, nog verder dan Inverness en vlak bij Thurso. De Tom Tom gaf 18.30 uur als aankomsttijd aan en steeds verloren we iets op dat schema, tanken, een broodje eten, even plassen, van bestuurder wisselen, een kleine file. Geen tijd om te stoppen bij de Tummel, de Tweed of de Spey.

We waren net op tijd voor de pont naar Orkney. We hadden geen reservering maar konden gelukkig mee naar de overkant. Hier moest ik aan denken toen ik vanmorgen mijn zakken van mijn broek leeghaalde en daarin het muntje vond dat tussen het grind van Orkney bij het bankje van het huisje lag. Ik had het opgeraapt als geluksmuntje. Ik laat het in mijn zak en zal af en toe nog eens aan Orkney denken, aan momenten van geluk, omdat alles klopte en aan momenten van verslagenheid, omdat de vis er blijkbaar niet was en die ene ruk toch het bewijs was van het tegendeel.

Frits: Al jaren had ik mij verheugd op een trip naar Orkney. Door de boeken van met name Lesley Crawford had ik een visioen van heldere meren, heuvelachtig landschap, en stilte. Die stilte had dan naar mijn idee met het isolement te maken want zelfs Lesley *herself* (ik heb met haar gemaïld en vliegen uitgewisseld, dus tutoyeren mag vind ik!!) gaf toe dat ze niet graag de Pentland Firth, het water tussen Schotland en Orkney overstak vanwege de vaak ruwe zee. En ruwe zee en wind hadden we. Al bij de oversteek naar Newcastle, gedurende de marathonrit naar Gills Bay waar de ferry naar Orkney vertrok, bij de oversteek naar Orkney en eigenlijk wel de hele week op Orkney Mainland op een dag na. Als dan ook de lokale vliegvisseraars aangeven dat, sinds de vulkaanuitbarsting in IJsland, daarbij de al weken aanhoudende harde wind (Beaufort 7-8) en regenachtig en koud weer, er al weken lang slecht gevangen wordt dan weet je dat het een week wordt waarin nog weer eens (pijnlijk) duidelijk wordt dat onze hobby vissen heet en niet vangen.

Ruard: We hadden het reisje zo goed voorbereid. De hele winter hadden we vliegjes gemaakt en ik had in ieder geval een soort visioen van mooie grote meren, met een mooi leeg landschap en veel heel veel vis en ook nog allemaal van minstens een pond. Het was slechts een luchtbel die na twee dagen vissen volledig was doorgeprikt. Hans en Frits hadden toen al wel gevangen en met name Hans had een vrij goede methode ontwikkeld om vis te vangen. Hij bleef lang aan de kant en wierp zijn vliegen dan net in het water waar het meer dieper begon te worden. Hij viste met twee vliegen net onder de oppervlakte, of met een droge en een natte vlieg. Ik kon het met die grote meren niet erg vinden. Pas toen ik de bovenste vlieg verving door een Muddler Kate MacLaren kon ik wat vis vangen door die vlieg aan het eind van de worp over de oppervlakte te dibblen.

Frits: Wat ging het ontzettend moeilijk deze keer. Natuurlijk weet ik wel van vorige buitenland reizen dat je jezelf wat tijd moet geven om de juiste wijze van vissen eigen te maken. Dat wil zeggen, op welke gedeeltes van een rivier of meer vis je, welke vliegen, presentatie van de vlieg etc. en dan kan het ook nog zijn dat wat voor jou werkt voor je reisgezellen niet werkt en andersom. En hoe raar het mag klinken, eerst moet je ook nog 'maatjes' worden met het water en de ene keer gaat dat snel, soms duurt het dagen of lukt het helemaal niet. Op Orkney kon ik het niet vinden ondanks het feit dat ik toch wel ervaring heb opgebouwd op de Schotse meren, al was dat dan wel op de relatief voedselarme meren van West Schotland en de

Hybriden. Hans en Ruard hadden de vorm iets beter te pakken met de stijl van vissen en de te gebruiken vliegen maar ook bij hun waren de vangsten in aantal kleiner dan we ooit op een buitenlandse vakantie hadden meegemaakt. Achteraf gezien had ik misschien toch wel de sleutel voor een goede aanpak op mijn maat in handen maar dat heb ik mij bij die vangst van die ene mooie forel op de tweede mooie dag niet gerealiseerd, pas toen ik weer thuis was. Een gevalletje van onbewust bekwaam dus!!! Wel heb ik veel geleerd over lochvissen van een vliegvisser uit Orkney die de moeite nam mij uitgebreid en langdurig een aantal essentiële zaken over te dragen als het ging over tempo van bewegen langs het meer, relatie tussen wijze van afvissen van een meer tot de windrichting en stand van de zon, keuze van vliegen etc. Overigens moest ook hij toegeven dat de normale wetmatigheden nu ook even niet van toepassing waren.

Ruard: Aan het eind van de ochtend- en middagsessie bespraken we uiteraard wie wat gevangen had en waarmee. We hadden met allerlei vliegen gevangen: er was geen peil op te trekken, maar vliegen met iets roods of oranje erin bleken toch wel het meeste vis op te leveren: bv Soldier Palmer of een KeHe.

Frits: Vliegvisser is meer dan vangen en een vliegvisvakantie is voor mij (inmiddels) meer dan vliegvisser. Het hele scenario komt langs d.w.z. het ontwakken, de lucht van koffie, eerste sigaret, eieren met spek maar ook het biertje aan het eind van de dag, het vliegbinden na het eten, en de whisky in de kleine uurtjes. Dat vliegbinden 's avonds blijft iets apart, soms is het een kwestie van aanvullen van verloren vliegen, dan weer het verder uitwerken van een al geslaagd concept maar soms voert ook pure wanhoop de boventoon omdat niets werkt. Hoe dan ook, het hoort erbij. Waar we tegenwoordig ook meer tijd voor uittrekken is het even toeristen. Op woensdag, gelukkig de slechtste dag van de week even in Kirkwall een

rondleiding doen bij de Highland Park Distilleries en daarna in Stromness een vliegviszaak bezoeken (onder behangzaak/boven (vlieg)vis artikelen) is wel zo ontspannend, zeker als de vangsten matig blijven.

Ruard: 's Morgens hadden we gevist op Loch Stenness, genoemd naar de kleinzoon van Frits, Sten. (Zelfs de speciaal voor hem gebouwde en naar hem genoemde vlieg, de Sten, een kruising tussen een Peter Ross, Alexandra en een Teal, Blue & Silver, bracht geen uitkomst). Dit was een zout meer, door de open verbinding met zee en er hoort zeeforel en bruine forel in te zitten. Er stond een klap wind en we visten met heel kleurige vliegen met veel oranje. Volgens de boekjes moest je de vis op het ondiepe zoeken en dat hebben we gedaan. Alleen wier was ons deel en een keer had ik een stekelbaarsje vals gehaakt. Ik viste met haak tien dus ik denk niet dat er enige kans was dat ik een stekelbaarsje in zijn bek zou haken. Na de middag toch maar weer naar Loch Harray, dat ligt er vlak naast. Ik ging weer een onwijs eind lopen, maar vond dan ook een mooie plaat met vlakbij diep water. Ik viste mijn natte vlieg, leek nog het meest op een Palmer op haak tien met een oranje kraaghackle, van het diepe naar het ondiepe en daar dribblede ik mijn vliegen op de oppervlakte voor zover de wind dat toeliet. Plotseling zag ik een flits achter mijn vlieg, mis, meteen gooide ik weer in en een harde bonk bewees de beet. Ik landde een vis van 30 cm maar het leek wel veertig. Meer kansen kreeg ik toen niet, later nog wel een paar kansen, toen ik aan de kant van de weg viste, maar geen vis. Daar leek het wel Baggelhuizen: we stonden mannetje aan mannetje.

Frits: Dat was overigens ook opvallend in Orkney, de hoeveelheid vliegvissers die we tegenkwamen bij de meren in vergelijking met de meren in West Schotland. Er zijn een aantal redenen voor: op Orkney Mainland heb je in principe maar vijf goed bevisbare meren, de goede reputatie van Orkney in Engeland en Schotland wat betreft aantal en grootte van de forel en de behoorlijk gereguleerde toegang tot de meren. De Orkney Trout Fishing Association heeft op alle vijf grote meren de toegang tot het meer heel goed geregeld via een met de auto (en boot) begaanbare weg, haventje in het meer en een klein hutje bij het haventje. Wel is het zo dat er per meer dan ook maar een toegang is voor vliegvissers. Het omringende land is vaak bezit van boeren en dat betekent elke keer toegang vragen. In West Schotland zijn de meeste gebieden vrij om in rond te lopen en zijn er ook veel meer (kleinere) bevisbare meren, echter vaak weer met auto (+ boot) niet bereikbaar. Overigens was de accommodatie prima

geregeld met bankjes om de lunch te gebruiken, toiletvoorziening en soms zelfs een weegschaal voor de forel (er wordt veel meegenomen). Een heel leuke bijkomstigheid was dat we vaak in gesprek raakten met vliegvissers uit Orkney, Schotland en Engeland tijdens de dag maar zeker aan het eind van de dag als iedereen terugkwam van het vissen aan of op het water. Dat leidde tot uiterst geanimeerde gesprekken over vangsten, prognoses, weervoorspellingen, de beste vliegen en welke meren nu goed waren en welke niet. En dat alles in een mengeling van plat Schots tot schoolboekjes Engels. We hebben vaak nagepraat met de andere vliegvissers!!!

Ruard: De terugweg was ook weer haasten, doordat de pont van Orkney naar Caithness helemaal volgeboekt was en wij niet gereserveerd hadden. We zijn op zondag nog wel in Pitlochry gestopt en we hebben in Avymore ook nog langs de Spey gelopen. De rivier zag er bruin van het veen uit en we zagen allemaal oeverzwaluwen uit het steile kantje komen.

Frits: De terugreis vanuit Orkney naar Newcastle was, door het met drie uur vertraagde vertrek, uiteindelijk wat minder ontspannen dan we hadden gehoopt. Voordeel was wel de rustige zee waardoor we ook meer gelegenheid hadden de kleinere eilanden te zien en ook de ongelooflijke getijdenstroom in de Pentland Firth zichtbaar werd. We hebben toch nog wel wat plaatsjes en rivieren kunnen bekijken en zelfs nog zalmen gezien in de Tweed op de grens tussen Engeland en Schotland. Uiteindelijk waren we ruimschoots op tijd in Newcastle en hadden we deze keer een rustige oversteek naar IJmuiden. We waren na aankomst gelukkig snel van de boot af en dan is Alkmaar nog maar een klein halfuur rijden. Vakantie is heerlijk, maar thuiskomen hoort daar zeker ook bij.

Ruard: Het was een mooie vakantie en geen van ons drieën had de ziekte in dat we zo weinig vingen. Het was een reis van *once in a lifetime*. Dank je Frits en Hans voor deze belevenis.

Frits, Hans en Ruard

Boekbespreking:

Salmon Fishing in the Yemen door Paul Torday (2007)

Van de nieuwe hoofdredacteur van de Poldernimf kregen de redactieleden een presentje: een boek met de wat merkwaardige titel *Salmon Fishing in the Yemen*. Wat wil hij van ons gezien het krankzinnige verhaal? De meesten van ons weten dat er in Jemen geen sprake is van koele rivieren met bruisende watervallen en een gezond zalmbestand. Het is een land van uitgedroogde wadi's met een jaarlijkse plensbui en kamelen. Zo'n titel komt wat komisch over dan. Misschien biedt het boek een toekomstvisie bij grote klimaatsverandering? Dat is niet het geval, want zoals te verwachten is het een bijzonder boek. Ik lees het nog op dit moment, maar maak er graag anderen voor warm.

Het verhaal is in dagboekvorm geschreven met afwisselend brieven van de spelers in het spel. Het Engels van de schrijver is goed te volgen en er is een Nederlandse vertaling op internet te vinden voor 3 euro ex. verzendkosten. De hoofdpersoon is een visserijbioloog die onderzoek doet aan kokerjuffers, sedgelaarven dus. Op het lab leidt hij een rustig wetenschappelijk leven, thuis heeft hij een zakelijke, wat afstandelijke vrouw die veel op reis is. Het rustig leventje wordt wreed verstoord door een verzoek van zijn chef om een plan maken voor de introductie van de zalmvisserij in Jemen voor een geheimzinnige opdrachtgever. Hij negeert het idiote verzoek min tot hij bij de chef wordt geroepen die autoritair een beslissing afdwingt. In de ene hand houdt hij een brief met een positieve reactie, in de andere een formulier P45, de standaardontslagbrief. Hij aanvaardt de opdracht en komt via een aantrekkelijke, vrouwelijke consultant bij de opdrachtgever in Schotland. Het blijkt een sjeik te zijn die gelooft dat de introductie van vliegvisserij op zalm zijn volk dichter bij elkaar zal brengen. Het nobele streven van deze sjeik stuit op verzet in zijn land. Dit leidt tot een aanslag die vrijdeld wordt door een Schotse vliegvisinstructeur die de terrorist met een mooie worp weet te haken en te landen.

Lees het verder zelf maar, het is de moeite waard!

Dirk

muddler.nl

one stop webshop voor kunstaas- en vliegvisproducten

www.muddler.nl

muddler.nl

one-stop webshop voor kunstaas- en vliegvisproducten

samen zijn wij sterker:

- . keuze uit een unieke variatie van vliegen en vliegbindmaterialen.
- . van directe import naar de eindgebruiker.
- . twee keer per maand aanvoer van voorraadproducten.
- . twee keer per maand aanvoer van nieuwe producten in ons assortiment.
- . gegarandeerd veilig on-line betalen met **MultiSafepay**.
- . geen extra kosten voor betalen met credit cards.
- . geen minimum orderkosten, wel minimale verzendkosten.
- . bij iedere bestelling een MUDDLER cadeau!

Heeft u niet gevonden wat u zoekt? Heeft u nog vragen?

Maak dan geheel vrijblijvend gebruik van onze directe contact service:

Per telefoon: 06-15851146

Per e-mail: verkoop@muddler.nl

Na afspraak Akker 21, 1841GS Stompeteren

Wij zijn 7 dagen per week paraat.

muddler.nl

one stop webshop voor kunstaas- en vliegvisproducten